

Aaron Judah: Egy boldog nap – Macóka meséje

2022.10.20.

Macóka a zöld mezőn játszott barátjával, Kenguval, a kis kenguruval. Gyönyörű idő volt. Tarka pillangók libegtek körülöttük, a madarak csicseregve röpdöstek fel és alá, és fészüket építették. Gyapjas, fehér felhők siklottak puhán a kék, tiszta égen. Ragyogó nap volt. Macóka és Kengu széles jókedvükben nevetve fogócskáztak a magas fűben. Szökkentek, huppantak, ugráltak, és még ha meg is botlott valamelyik, harsogó hahotával bucskázott egy nagyot.

– Ihahahajj! – rikkantott Macóka. – Boldog vagyok!

– Én is boldog vagyok! – kiáltott Kengu. – Hé-hej!

Ez életem legboldogabb napja! Nesze egy füge!

– Kösz! Nesze egy barack! – kurjantott Macóka.

– Ez az *én* életem legboldogabb napja, és én vagyok a legboldogabb teremtség ezen a világon!

– Ohó! *Én* vagyok a legboldogabb a világon! -kiabált Kengu. – Hé-hej! Nézd csak, mekkorát ugrom! Nagyobbat ugrom, mint te! Ebből is láthatod, hogy én vagyok a boldogabb! – És ugrált, szökdelt, amekkorákat csak egy kenguru tud.

-De nézd, hogy hengerbucskázom! – kiáltotta Macóka, – Gyorsabban gurulok, mint te! Mezőn át és réten át! Én gurulok a leggyorsabban, én vagyok a legboldogabb! Ihahahajj! – Es bukfencezett, ahogy csak egy pöttöm, tömzsi mackó tud bukfencezni.

– Nézd, hogy bukfencezem én! – felelte Kengu, bár életében sem próbálta még. Elvetette magát, de nagy, kövér farka útban volt, és ő belehemperedett egy bokorba.

– Hahaha! nevette Macóka. – Most nézd meg magad! A legrosszabb bukfencező vagy ezen a kerek világon!

– Nem igaz! fortyant fel Kengu. És kelekótya, félnótás mackó vagy, hogy ilyeneket beszélsz.

– Megállj csak! Hogy mersz így sértegetni? rikoltott Macóka is.

És úgy megharagudtak, hogy kiabálni kezdtek, egymás fülét ráncigálták, és lihegve öltre mentek.

Kengu hosszú farkával úgy nyakon csördítette Macót, hogy az sírva fakadt. De ő se volt rest, és úgy orron karmolta Kengut, hogy eleredt az orra vére, és ő is zokogni kezdett. Jajgatva készült nekiugrani Macókának, mikor Teknőc bácsit éppen arra vitte az útja.

– Szervusztok – mondta, és hol egyikre, hol a másikra nézett.

– Mi bajotok egymással?

– Azt m-mondja – szipogta Macó, és remegő ujjal mutatott barátjára -, azt m-m-mondja, ő a legb-b-oldogabb a v-világon, és ez n-nem igaz! M-mert én v-vagyok az!

– N-nem igaz! – szipákolott Kengu is. – Én v-vagyok a legb-boldogabb!

És újra keserves zokogásra fakadtak, és patakokban ömlött a könnyük.

– Ahogy én látom, most éppen egyiktek sem olyan nagyon boldog

– szólalt meg csendesén Teknőc bácsi.

A szerző Macóka régi és új meséi c. könyvéből Móra Ferenc kiadó 1990

Kapcsolódó oldalak:

- A legfontosabb “tananyag”: A konfliktusmegoldás I.
- George Dennison: Kell-e nekünk elnök?